

Sju skävelappen dansar i Gustav Adolfs Akademin

Prof. Natan Lindqvist ser efter att allt går rätt till när med. kand. Astrid Rödén och laborator Sverker Persson samt folkskollärare Bo Peterzon och fil. kand. Jessie Wallin demonstrerar Sju skävelappen.

Har du sett hur sju skävelappen, sju skävelappen dansar?, sjöng man för nu snart 150 år sedan ute i uplandssocknarna, medan man började en egendomlig dans. Hur sju skävelappen dansar, det kunde man få se i går afton vid Gustav Adolfs Akademiens sammanträde uppe på IV:an på universitetet.

Professor Natan Lindqvist hade för någon tid sedan börjat intressera sig för de egendomliga ingressorden till den gamla folkdansen. Han höll nu ett föredrag om sina iakttagelser och rön, och eftersom han kommit fram till en tolkning, som stödde på själva dansens utförande, hade han vidtalat några intresserade Philochoros-medlemmar, som till fiolmusik av den kände folkmusikforskaren folkhögskollärare Nils Dencker skickligt demonstrerade den säregna dansen.

Tal. redogjorde för hur Richard Dybeck i sin Runa 1850 fäst sig vid att "scho Schevi-Lappen", som han skriver i sin uppteckning, dansades i Skedvi socken i Dalarna och Skedvi socken i Västmanland. Skedvi-bornas kallas på båda hållen lappar, säger Dybeck, och de båda socknarna lär fordom haft Finnmarker, i vilka lappar uppehållit sig. Dansen är egentligen en lyckande härmning av lapparnas sätt att sjunga och dansa, menar han.

Denna tolkning har icke något sakligt underlag, sade prof. Lindqvist. I stället ville han erinra om Johan Götlands undersökningar av den ifrågasvarande dansens geografiska utbredning och byggde vidare med ytterligare material han upptäckt på

Landsmåls- och folkminnesarkivet. Dansen har framför allt förekommit i Upland, Södermanland och Västmanland. Uppgifterna är dock merendels svävande och fragmentariska.

Det gäller ju en sedan länge utdöd folkdans. Emellertid hade tal. funnit, att det hette både sju skävelapp, sju skävelappen och sju skävelappar och att de olika ordformerna lät dela upp sig på ett påfallande sätt inom olika dialektområden.

Dansen i fråga har fått sitt namn på grund av själva utförandet, själva danstypen, hävdade tal. Karakteristiska drag var dels ett hoppande, dels ett skevande med benen, det senare högst ovanligt i våra andra folkdanser. Och allt skulle utföras med fjädrande rörelser. Skeva heter i vissa dialekter skevla. En sammansättning med skevla och hopp ger en utgångsform skevle-hopp, som genom vissa ljudförändringar blir skevelopp, i sörmalands- och närkesmålen skevelapp. Med språk-geografisk metod visade så tal. upp, hur skevelapp, skevelappen och skevelappar och andra ännu mera avvikande ordformer uppstått och hur hans tolkning undanröjde alla inkongruenser och motsättningar. Dansen "sju skävelapp" är både till namnet och utförandet en gammal inhemsk folkdans, uppkommen i gränstrakterna mellan Sörmland, Närke och Västmanland, slutade prof. Lindqvist sin intressanta och skarpsinniga framställning.